

عنوان مقاله:

ارائه روش سنجش تطبیقی زیست پذیری در محلات شهری با تأکید بر معیارهای برنامه ریزی کاربری زمین (نمونه موردی: شهر قزوین)

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بهرام امین زاده گوهرریزی - عضو هیئت علمی گروه شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

مینا روشن - کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی کاربری اراضی شهری همواره به دلیل تاثیرگذاری بر ابعاد مختلف شهر، از جمله ساختار فضایی شهر، ارزش اقتصادی زمین، الگوهای رفتار اجتماعی شهروندان و مباحث پایداری و بسیاری جنبه های دیگر به عنوان یکی از مهمترین بخش های برنامه ریزی شهری مطرح بوده است. برنامه ریزی کاربری به سبب همین گستره تأثیرات می تواند با اتخاذ رویکردهایی خاص ابزاری در جهت تحقق آرمان های شهر در قالب رویکردهای مربوطه و دستیابی به اهدافی متعالی تر تلقی گردد. در این میان یکی از رویکردهایی که به نظر می رسد قادر خواهد بود جامعیت مورد انتظار را به کاربری زمین بخشیده و به عنوان هدف، سرلوحه آن قرار گیرد، مفهوم نوین زیست پذیری است. زیرا بر علاوه بر درنمایه هایی که از رویکردهای شناخته شده و پرسابقه همچون پایداری و کیفیت سکونت داراست، از نقطه نظر مباحث اجتماعی و سرزندگی نیز تکامل یافته تر بوده و از طرفی با نگاه جزئی تر و اجرایی تر خود می تواند به عنوان رویکردی عملیاتی مورد توجه قرار گیرد. در این راستا مقاله حاضر به منظور ارائه بینشی متفاوت از برنامه ریزی کاربری زمین، معطوف به شناسایی معیارهای هر چه زیست پذیر تر نمودن نظام برنامه ریزی کاربری می باشد. از طرفی با توجه به نوین بودن نگرش زیست پذیری تاکنون چارچوب منسجم و مدونی برای ارزیابی و سنجش آن چه در مفهوم کلی و چه در ترکیب با برنامه ریزی کاربری زمین، ارائه نشده است. لذا در این مقاله، شناسایی معیارهای ارتقاء زیست پذیری محلات از طریق برنامه ریزی کاربری زمین و ارائه روش ارزیابی زیست پذیری محلات به عنوان اهداف اصلی و سنجش تطبیقی میزان زیست پذیری در محلات شهر قزوین به عنوان یک هدف تبعی مطرح می باشد. بر اساس یافته های حاصل از پژوهش پنج معیار: میزان دسترسی به کاربری های محلی، یکپارچگی کاربری و حمل و نقل، اختلاط کاربری ها، وجود فضاهای شهری فعال، عدم وجود اراضی بایر و متروکه به عنوان معیارهای زیست پذیری محله از طریق برنامه ریزی کاربری اراضی، شناسایی شده اند. ارزیابی تطبیقی محلات شهر قزوین بر پایه معیارهای یاد شده حاکی از گستردگی طیف مقادیر زیست پذیری در سطح محلات یا به عبارت دیگر عدم تعادل شدید در برخورداری از کیفیات زیست پذیری در محلات مختلف شهر می باشد.

کلمات کلیدی:

زیست پذیری، شهر زیست پذیر، محله، کاربری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232035>

